

Šlapali na „konci světa“ ... už podruhé

Plechová šlapací autíčka mají sice dlouhou tradici, ale znovu objevena byla teprve nedávno. Nabízejí se na burzách i na Internetu. Jejich zakoupením ale práce nekončí, naopak! Renovace zahrnuje desítky až stovky hodin práce a může přijít i na značnou sumu, záleží na čtíždosti majitele. Na červnovém Druhém mezinárodním srazu šlapacích autíček v Náchodě (stejně jako na loňském prvním) se shromáždili nadšenci těchto malých vozítek a hlavně také jejich potomci.

Pozitivní ohlasy po loňském prvním ročníku a neočekávaný zájem motivoval náchodský Klub šlapacích moskvíčů, aby spolu s dobrovolníky pomocníky uspořádal sraz i letos. Účastníci se sjeli ze čtyř států, nejdelší cestu absolvovalo a tím i největší obdiv sklidilo pět plně obsazených veteránů až Litvy – samé moskvíče a volhy. Jejich cesta měřila necelých 1000 kilometrů. Na rozdíl od předchozího roku bylo startovní pole šlapacích autíček obohaceno o další značky a také „vozy“ vlastní výroby.

Bohatý program na cvičišti nabízel jízdy zručnosti, slalom či rychlostní zkoušky a celkově byl i výukově velmi podařený. Nejdůležitějším a zároveň nejnáročnějším bodem byla pro dětské řidiče jízda přes světelné křižovatky. Bylo zajímavé pozorovat jak rozdílně se děti na světlech chovají. Některé potřebovaly povzbudit, aby si troufaly přejít na zelenou, jiné to naopak „praly na červenou“, co šlapky a nohy stačily! Některým to

asi zůstane... Nutno podotknout, že náchodské cvičně-dopravní hřiště je největší v Česku. Jednou z atrakcí zde byl i model traktoru Zetor, který vozil na vlečáku až osm dětí. Sraz se odehrával i ve městě, kde se malí řidiči ukázali hojnému obecenstvu během spanilé jízdy. Všichni caparti byli za útrapy závodů a školení odměněni dárky, které organizátoři příkladně sestavili ze sponzorských darů.

Vystavená šlapací autíčka a účastnické moskvíče byly k vidění v nejrozmanitějších kvalitách renovace. Některá byla vzorně vyvařená, jiná okatě vysádrovaná, ale našla se i některá v původním (předrenovačním) stavu. Celé rojení bylo pastvou pro oči i pro bezdětné návštěvníky akce.

Druhý mezinárodní sraz majitelů šlapacích moskvíčů byl velkým úspěchem jak pro účastníky, tak organizátory. Pro ně pak byly odměnou nejen radostné pohledy dětí, ale i spokojenost všech účastníků. Statistiku letošního ročníku shrnul neúnavný organizátor Pavel Adámek: „Přihlásilo se

Až budu velký, budu sedět za volantem

dohromady 165 osob (řidiči s doprovodem i vystavovatelé bez řidičů). Kolonu vozítek vedla Volha 21, následovala skupina moskvíčů v barvách bezpečnostních složek, zahraniční účastníci (z Polska, Ruska, Slovenska) a poté šlapací vozidla s českými piloty. Vše recesisticky uzavíral mercedes odtahové služby (na korbě s paletou a připevněným šlapacím moskvíčem) a Škoda 1203 sbírající šlapátka s technickými problémy. To ale nebylo zapotřebí. Mimo šlapacích vozítek se akce zúčastnily „dospělé“ moskvíče z Lotyšska a Litvy.“

Po celý červen nebylo počasí příznivé, a tak největší starostí organizátorů byl hrozící déšť. Celý den se nad dopravním hřištěm sbíraly hrozivé mraky, kolem Náchoda přelétlo téměř všude, jen nad hřištěm bylo pěkně! Obávaná průtrž přišla až k večeru, po skončení srazu.

Není pochyb, že příští rok se bude akce konat znovu. Více informací hledejte na adrese www.klubslapacichmoskvicu.cz.

Text: Dr. Jiří W. Pollak, sc.

